

at det i Fremtiden ingenlunde vil blive let for Regimenterne at faae Hestene godt anbragte paa billige Vilkaar.

Udvalgets Flertal (Fenger, Holstein-Holsteinborg, S. Jørgensen og P. Pedersen) tiltræder derfor Hovedtanken i det forelagte Lovudkast. Ligeledes tiltræder man den i Motiverne udtrykte Tanke, at den Afgift, som paalægges Hartkornet, saavidt mulig bør svare til, hvad dette gennemsnitlig i senere Aar har maattet udrede til Districtshestene. Men hvor Meget dette har været, synes Regjeringen ikke at have seet sig istand til at udfinde; thi den i Motiverne opstillede Beregning viser kun, hvor Meget man antager, at Districtshestenes Remontering og Forpleining fremtidig vil koste Statskassen, hvilket er noget Andet. Thi det kan næppe betvivles, at det hidtil fulgte System, hvilke Ulemper det end iøvrigt kan have medført, har været mere pengebesparende, end det, som nu er foreslaaet. Udvalget har derfor bestræbt sig for at tilveiebringe et Skøn over, hvor store de Udgifter have været, som det nugældende System i Virkeligheden har medført for Communerne i Løbet af de senere Aar, og man har da først henvendt sin Opmærksomhed paa de af det statistiske Bureau udgivne Sammenbragninger af samtlige Communes Aarsregnskaber, i hvilke der fra Aaret 1860 af findes en særskilt Rubrik for Indtægter og Udgifter ved det militære Hestehold. Af disse Sammenbragninger fremgaaer det, at Communerne's Udgifter til det militære Hestehold i de 7 Aar fra 1860—66 have udgjort

1,535,970 Rd.

Indtægterne have i samme

Lidsrum udgjort 983,876 —

Naar Forskjellen 552,094 Rd. divideres med 7, udkommer en aarlig Underbalance for samtlige Communer af 78,871 Rd. Men i dette Beløb er tillige indbefattet det Tab, som Communerne have havt, ved at de ikke have faaet fuld Erstatning for de Heste, som bleve leverede i Anledning af Krigen i 1864, og hvor Meget dette har udgjort, kan man ikke see af de statistiske Oversigter. Vi have derfor anseet det for rigtigst at see bort fra de for Aarene 1864—66 meddelte Regnskaber, idet

den extraordinære Hesteudrednings Følger i alle disse Aar ere at spore, og særskilt at betragte Aarene 1860—63.

I disse 4 Aar har den samlede Udgift til Districtshestene udgjort 454,617 Rd.
Indtægten har været 182,875 —

Forskjellen er altsaa 271,742 Rd.
eller for 1 Aar 67,935 —
hvilket kun udgjør Lidet over 16 ø. for hver Tønde Hartkorn.

Udvalget har desuden ved velvillig Meddelelse fra adskillige Communer stoffet sig mere detailleret Underretning om, hvor store Omkostninger Hesteudredningen i hvert Aar siden 1852 har medført for disse Communer. Det fremgaaer heraf, at Beføstningen har været ikke lidet forskjellig i de forskjellige Communer, og at den i det Hele paa de fleste Steder har været kjendeligt større i den sidste Halvdel af den siden 1852 forløbne Periode end i dennes første Halvdel. Men iøvrigt give disse Oplysninger os ikke Grund til at formode, at det saade Gennemsnit for de senere Aar skulde fjerne sig synderligt fra den af Regnskabsoversigterne udfundne Gennemsnitspris af 16 ø. pr. Tde. Hartkorn, som omtrent udgjør 36 Rd. for hver Hest. Det er i ethvert Tilfælde vist, at den i nogle Communer har været større og i andre endel mindre, og da det i det Hele maa erkjendes for ønskeligt, at den fremtidige Afgift bliver lige stor for alt Hartkornet, og Afgiften for hver Tønde Hartkorn dog kun vil udgjøre et mindre bethdeligt Beløb, troe vi at kunne fremsætte det Forslag, at Skatteforhøielsen ansættes til 16 ø. for hver Tønde Hartkorn.

Ved Siden heraf have vi taget under Overveielse, om det ikke maatte være hensigtsmæssigt at lægge den nye Skat paa Communerne istedetfor paa Hartkornet. Hertil synes der i den nye Communalløvs Bestemmelse om, at Udgifterne ved det militære Hestehold fremtidig skulde lignedes dels paa Hartkorn dels paa Formue og Leilighed, at kunne være Anledning. Udvalgets Flertal har imidlertid troet, at da denne Bestemmelse endnu ikke kan have faaet nogen praktisk Betydning, da den i de Communer, hvor kun en Del af Hartkornet eies